

Dosarul nr. 2ra-832/22

2-20153788-01-2ra-13062022

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – A. Brăgaru

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău –I. Cotruță, A. Malîi, I. Țurcan

ÎNCHEIERE

20 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „BB-Dializă”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Dmitri Onufreiciuc împotriva Societății cu Răspundere Limitată „BB-Dializă” cu privire la încasarea plăților salariale pentru concediul anual, îndemnizației de concediere, penalității legale și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 05 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a admis apelul declarat de către Dmitri Onufreiciuc, reprezentat de avocatul Vitalie Malai, s-a casat hotărârea din data de 28 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cu emiterea unei noi hotărâri prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată,

constată:

La 07 decembrie 2020 Dmitri Onufreiciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „BB-Dializă” (în continuare împotriva SRL „BB-Dializă”), prin care a solicitat încasarea sumei de 67 000 lei cu titlu de plată a concediului anual neplătit, a sumei de 201 000 lei cu titlu de îndemnizație de concediere, a penalității legale în mărime de 0,3 % pentru fiecare zi de întârziere, începând cu data de 06 noiembrie 2019 și până la data executării integrale a hotărârii și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată Dmitri Onufreiciuc a indicat că în temeiul contractului individual de muncă cu nr.6-A din 17 martie 2015 încheiat pe un termen nedeterminat a fost angajat în calitate de director general al SRL „BB-Dializă” cu un salariu de 67 000 lei.

Prin ordinul SRL „BB-Dializă” nr.31/11-d din 06 noiembrie 2019, în temeiul prevederilor art.200, alin.(1) și alin.(2) din Codul civil, a încetat de drept contractul individual de muncă nr.6-A încheiat la 17 martie 2015 cu Dmitri Onufreiciuc pentru exercitarea funcției de director general al SRL „BB-Dializă”, începând cu data de 04 noiembrie 2019.

Reclamantul a menționat că în perioada 04 noiembrie 2019-10 decembrie 2019 s-a aflat în concediu medical și concediu anual de odihnă, fapt ce se confirmă prin ordinul nr.282/c din 01 noiembrie 2019. La revenirea la serviciu i-a fost adus la cunoștință ordinul nr.31/11-d din 06 noiembrie 2019, care deși a fost emis în temeiul

art.200, alin.(1) și alin.(2) din Codul civil, nu i s-a achitat indemnizația de concediere.

Dmitri Onufreiciuc a relatat că potrivit pct.10 din contractul individual de muncă nr.6-A din 17 martie 2015 salariul de bază constituie 67 000 lei. Ultima plată a salariului i-a fost efectuată la 04 noiembrie 2019, iar deoarece ordinul cu privire la încetarea înainte de termen a contractului individual de muncă din 06 noiembrie 2019 i-a fost înmănat la 10 decembrie 2019, consideră că SRL „BB-Dializă” este obligată să-i achite concediul anual de odihnă neplătit în sumă de 67 000 lei.

La fel a mai menționat că SRL „BB-Dializă” este obligată să-i achite indemnizația de concediere prevăzută de art.264 din Codul muncii cât și penalitatea legală prevăzută de art.330, alin.(2) din Codul muncii, în cuantum de 0,3 la sută din suma neplătită în termen pentru fiecare zi de întârziere, începând cu data de 06 noiembrie 2019 și până la data executării hotărârii judecătorești.

Reclamantul a indicat că în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă la 18 noiembrie 2020 s-a adresat către SRL „BB-Dializă” cu o cerere prealabilă, prin care a solicitat achitarea concediului anual de odihnă neplătit, indemnizației de concediere și penalitățile legale.

SRL „BB-Dializă” prin răspunsul nr. 383 din 250 noiembrie 2020 a refuzat soluționarea pozitivă a cererii.

Prin hotărârea din data de 28 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Dmitri Onufreiciuc. (f.d. 237,239-245, vol. I)

Instanța de fond în conformitate cu prevederile art. 200, alin.(1), alin.(2) și (7) din Codul civil coroborate cu art. 119, alin. (1), art. 264 și 330, alin. (2) din Codul muncii a concluzionat că cererea de chemare în judecată este neîntemeiată. La caz instanța de fond a considerat că Dmitri Onufreiciuc a beneficiat de plata tuturor indemnizațiilor pentru concediul anual de odihnă, iar SRL „BB-Dializă” nu are careva restanțe la plata indemnizațiilor pentru concediul anual, fapt confirmat prin ordinul nr. 282/c din 01 noiembrie 2019 cu privire la acordarea concediului anual, certificatul privind plățile obținute pe parcursul anului 2019, ordinele de concedii anuale ale lui Dmitri Onufreiciuc din momentul angajării, evidența concediilor acestuia, cât și certificatul contabil privind transferul plăților concediale.

Cu referire la pretenția cu privire la încasarea indemnizației de concediere instanța de fond a menționat că prin decizia unicului fondator al SRL „BB-Dializă” din 09 octombrie 2019 s-a decis încetarea înainte de termen a contractului individual de muncă încheiat cu administratorul SRL „BB-Dializă” Dmitri Onufreiciuc, totodată s-a decis achitarea lui Dmitri Onufreiciuc compensația pentru încetarea înainte de termen a contractului individual de muncă, în mărime de 3 salarii medii lunare.

Prin decizia unicului asociat al SRL „BB-Dializă” din 17 octombrie 2019 s-a decis eliberarea lui al Dmitri Onufreiciuc din motivul pierderii încrederii față de dânsul, totodată s-a anulat prevederile din decizia din 09 octombrie 2019 în partea ce ține de achitarea compensației pentru încetarea înainte de termen a contractului individual de muncă, în mărime de 3 salarii medii lunare.

Ulterior, prin ordinul nr. 31/11-d din 06 noiembrie 2019 s-a constatat încetarea contractului individual de muncă nr.6-A încheiat la 17 martie 2015 cu Dmitri Onufreiciuc pentru exercitarea funcției de director general al SRL „BB-Dializă”, începând cu data de 04 noiembrie 2019.

În legătură că dispozițiile unicului asociat al SRL „BB-Dializă” din 09 octombrie

2019 și din 17 octombrie 2019, precum și ordinul nr. 31/11-d din 06 noiembrie 2019 nu sunt anulate, iar Dmitri Onufreiciuc nu a contestat temeiurile încetării contractului individual de muncă și anume pierderea încrederii față de administratorul societății, care nu a atins indicatorii de performanță prevăzuți de contractul individual de muncă, instanța de fond a conchis că reclamantul nu este îndreptățit să solicite încasarea indemnizației de eliberare din funcție.

Subsecvent respingerii pretențiilor lui Dmitri Onufreiciuc prin neachitarea indemnizațiilor pentru concediul anual de odihnă și a indemnizației de concediere instanța de fond a respins și pretenția cu privire la încasarea penalității legale în mărime de 0,3 % pentru fiecare zi de întârziere începând cu data de 06 noiembrie 2019 și până la data executării integrale a hotărârii și compensarea cheltuielilor de judecată.

Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel, în termen, de către Dmitri Onufreiciuc, reprezentat de avocatul Vitalie Malai. (f.d. 247, vol. I)

Curtea de apel Chișinău prin decizia din data de 05 aprilie 2022 a admis apelul declarat de către Dmitri Onufreiciuc, reprezentat de avocatul Vitalie Malai, a casat hotărârea din data de 28 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cu emiterea unei noi hotărâri prin care a admis parțial cererea de chemare în judecată, a încasat de la SRL „BB-Dializă” în beneficiul lui Dmitri Onufreiciuc indemnizația unică de concediere pentru întreruperea contractului de muncă înainte de termen în sumă de 201 000,00 lei, penalitatea legală în sumă de 531 243,00 lei și în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 21 967, 29 lei, în rest a respins pretențiile înaintate. (f.d.94,95-104, vol. II)

Instanța de apel în temeiul art. 112, alin. (1) și (2), art. 113, alin. (1), art. 117, alin. (1) și alin. (2), art. 119, alin. (1) din Codul muncii a concluzionat că pretenția lui Dmitri Onufreiciuc cu privire la încasarea compensației pentru concediul nefolosit este neîntemeiată, deoarece din materialele dosarului s-a demonstrat că SRL „BB-Dializă” și-a realizat pe deplin obligațiile de achitare a compensațiilor de concediu nefolosit.

Totodată, în temeiul art. 200, alin. (1), alin. (2) și (4) din Codul civil raportate la circumstanțele cauzei a concluzionat că pretenția lui Dmitri Onufreiciuc cu privire la încasarea indemnizației unice de concediere pentru întreruperea contractului de muncă înainte de termen este întemeiată, deoarece potrivit ordinului SRL „BB-Dializă” nr.31/11-d din 06 noiembrie 2019 contractul individual de muncă nr.6-A din 17 martie 2015 încheiat cu Onufreiciuc Dmitri a încetat înainte de termen în temeiul prevederilor art. 200, alin.(1)-(2) din Codul civil, deci angajatorul nu este degrevat de plata indemnizației de eliberare din funcție, or dispozițiile art.200, alin.(1)-(3) din Codul civil nu afectează dreptul administratorului la indemnizația de eliberare din funcție prevăzută de lege.

Argumentul SRL „BB-Dializă” precum că nu urmează să achite indemnizația de eliberare din funcție, deoarece Dmitri Onufreiciuc a săvârșit mai multe acțiuni culpabile care au prejudiciat material și reputația angajatorului, a fost respins de către instanța de apel, în condițiile în care nu s-a făcut dovada vinovăției acestuia.

Instanța de apel a reținut că în speță nu sunt aplicabile prevederile art. 200, alin. (7) din Codul civil, ori SRL „BB-Dializă” nu a invocat acest temei legal și anume neatingerea indicatorilor de performanță prevăzuți în contract.

Cu referire la pretenția lui Dmitri Onufreiciuc privind încasarea penalității legale în mărime de 0,3 % pentru fiecare zi de întârziere, instanța de apel, prin prisma art. 330, alin. (2) din Codul muncii a concluzionat că este întemeiată, ori această penalitate

se achită în caz reținere din vina angajatorului a plăților în caz de eliberare sau altor plăți cuvenite salariatului. La caz, instanța de apel a constatat că SRL „BB-Dializă” a reținut achitarea lui Dmitri Onufreiciuc a indemnizației unice de concediere pentru întreruperea contractului de muncă înainte de termen.

Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs SRL „BB-Dializă”, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei cu menținerea hotărârii instanței de fond, iar în cazul constatării soluționării problemei drepturilor unei persoane neatruse în proces a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond. (f.d.116-125, vol.II)

În motivarea recursului SRL „BB-Dializă” a indicat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume art. 264 din Codul muncii, care prevede că compensația pentru încetarea contractului individual de muncă înainte de termen se plătește salariatului în lipsa unor acțiuni sau inacțiuni culpabile, considerând că prevederile art. 200, alin. (7) din Codul civil are prioritate.

SRL „BB-Dializă” a menționat că instanța de fond a respins acțiunea în temeiul art. 264 din Codul muncii, constatând că există suficiente probe care îndreptățesc neachitarea indemnizației de concediere din cauza acțiunilor culpabile ale lui Dmitri Onufreiciuc. Prin urmare, instanța de apel urma să se expună asupra faptelor constatate de către instanța de fond.

În opinia societății recurente, situația menționată este esențială pentru a aprecia temeinicia achitării indemnizației de concediere, însă instanța de apel nu s-a expus asupra acesteia.

La fel a menționat că Dmitri Onufreiciuc nu s-a folosit de dreptul său de a contesta temeiul deciziei fondatorului societății și anume pierderii încrederii față de acesta, precum și faptul că a anulat achitarea indemnizației de concediere în mărime de 3 salarii, motiv pentru care ultimul nu mai poate pretinde la această indemnizație.

Totodată a menționat că instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și anume prevederile art. 200, alin. (7) din Codul civil, ori la caz aceste prevederi nu sunt aplicabile, deoarece această indemnizație nu a fost prevăzută în contractul individual de muncă nr.6-A din 17 martie 2015 încheiat cu Onufreiciuc Dmitri.

Societatea recurentă a mai menționat că instanța de apel a deplasat obiectul acțiunii civile spre relații pur civile și a provocat implicarea unei părți care nu a fost atrasă în proces și anume fondatorul SRL „BB-Dializă”. Respectiv instanța de apel greșit a aplicat și prevederile art. 330, alin. (2) din Codul muncii.

La 12 iulie 2022 Dmitri Onufreiciuc a depus referință asupra recursului declarat de către SRL „BB-Dializă”, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 05 aprilie 2022, expediată participanților la proces prin intermediul poștei electronice la data de 12 mai 2022. (f.d. 105, vol.II)

SRL „BB-Dializă”, în termen, la 18 mai 2022, a depus la Curtea Supremă de Justiție recurs împotriva deciziei instanței de apel din data de 05 aprilie 2022.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de către SRL „BB-Dializă” este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul societății recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă, nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul de admisibilitate reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Urmează a fi reiterat că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către SRL „BB-Dializă”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului SRL „BB-Dializă” la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Cu referire la argumentul SRL „BB-Dializă” precum că instanțele de judecată au soluționat problema unei persoane neatruse în proces și anume a fondatorului societății, instanța de recurs menționează că raporturile de serviciu au fost încheiate între Dmitri Onufreiciuc și SRL „BB-Dializă” ca persoană juridică, respectiv fondatorul nu este parte la proces.

Drept urmare, Colegiul reține că argumentele invocate de către societatea recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de

drept procesual, așa cum formal invocă SRL „BB-Dializă”, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „BB-Dializă”, ca fiind inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SRL „BB-Dializă”, împotriva deciziei din data de 05 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas